

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

7

Fylke: Hordaland.

Tilleggsspørsmål nr.

Sund

Emne:

Skav

Bygdelag:

Oppskr. av:

Karsten Leroy

Gard: Leroy

(adresse):

Lerøyjæren, om Bergen

G.nr. 4 Br.nr. 13.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. For til å drygga højet med vert kalla lyelpesfor.
2. „Beit'og, bron“ er ikke kjendt og brukt her.
Skav er framleis i bruk, men ikke slik som før.
3. å skava - skavar - skavde (skav) har skavt.
4. Ein nytta skav framleis, til lyelpesfor.
5. Ein nytta helst råme, og lauvtre, ikke barne.
6. Ordet „skav“ onfresdag er ikkekjendt, her.
7. Beg kjemmer ikke til noko rim om dette.
8. Det er berre kyrne som får skav her.
Dei får skavet for seg sjølv. —
9. Ein får både meir mjölk og betre mjölk av råmeskav, mjölka får ein sers god smak. —
10. Me skavar etter kvart som me treng. —
11. Me har ikke sers namm på skavvedbeiting.
12. Einne til skav kallast skavved. —
13. ordet „marka“ er ikkekjendt her. —
14. Det er helst på våren, i vårvuipa me skavar.
15. Ein skavar gjerne i kyllaren eller vedhuset.
16. Me brukar sollekuiv å kava med, men når me skavar besjestaur, brukar me „båndakuiv“ med handtak i begge ender, og dryg til oss. —
17. Te finare ein smier skavet se betre er det.
Når ein skavar besjestaur tek ein gjerne større spiner. —

18. Skav av greiner som har omledskjuka er best.
og ein skavar med tollekniv.
- Ordet skavhål er ikke godt.
19. Me set på ein stol når me skavar, og
smier av greina så godt me kan. —
20. Me har ikke sers naun på skava grainer.
21. Borken me smier av kalla me skav.
22. Ein skavar både store og små greiner, —
men ikke stokkar, grineiene kan ha ymse langd.
23. Me har ikke sers naun på skava Kjeppar.
24. Ein skavar alt borken av grineiene, ca 1 dm lag.
25. Skava ved vert brenn, eller myttak til bespeisar.
26. Ein myttar framleis skav til naudfor,
men det er ikke mykje brukt her no,
for det er for müdesamt arbeid. —